

Barraca del bosc de can Romagosa

Cervelló

Ubicació

Comarca:	Baix Llobregat
Lloc/Adreça:	Bosc de Can Romagosa.
Emplaçament	Al mig del bosc, prop de la carena que dona a La Palma de Cervelló.
Alçada:	149 m

Coordenades:

Latitud:	41.4028039
Longitud:	1.9689195
UTM Est (X):	413814
UTM Nord (Y):	4583986

Classificació

Número de fitxa	08068 - 291
Àmbit:	Patrimoni immoble
Tipologia	Edifici
Estil / època:	Popular
Segle	XIX - XX
Estat de conservació	Dolent
Notes de conservació:	Presenta un enderroc important.
Protecció	Inexistent
Tipus de protecció:	Inexistent
Número inventari	Codi Wikipedra: 24983
Generalitat i altres inventaris	
Accés	Difícil
Ús actual:	Sense ús
Titularitat	Privada
Titular:	08067A022000330000AL
Autoria de la fitxa	Nadia Darnoun Torres - Kuanum

Descripció

La construcció està orientada al sud, es troba adossada a un marge de més de 16 metres. Ha perdut la porta a causa de l'enderroc.

Es conserva la planta de ferradura que disposa de cocó a l'exterior.

Presenta les següents dimensions:

Interior:

- Alçada 80 cm enderroc
- Diàmetre 260 cm
- Cocó exterior 30x60x90 cm
- Llinda cocó 20x90x50 cm.

Exterior:

- Alçada actual (enderroc) 130 cm.

Perímetre exterior

- Planta de ferradura (façana 3,20 m + lateral 13,80 m) Total 17 metres.

Història

Cervelló és un territori amb una rica tradició d'ús de la pedra seca, una forma d'arquitectura que es basa en l'encaixament de les pedres sense l'ús de morter, aprofitant el seu propi pes.

Es podria dir que la proliferació d'aquesta tècnica constructiva a la complexa orografia del municipi ha contribuït al seu aprofitament agropecuari i la consegüent configuració del seu paisatge.

L'ús de materials locals, sovint pedres rebutjades dels mateixos camps de conreu, a voltes extreïdes de roques o pedreres properes, juntament amb la construcció manual, ha possibilitat una utilització eficient dels recursos d'aquest territori i la integració harmoniosa amb l'entorn, fins i tot un cop les construccions de pedra seca s'han anat arruïnant per falta d'ús.

La durabilitat d'aquests materials i l'escassa vegetació espontània en el lloc on es van construir aquestes obres d'arquitectura popular han contribuït de manera decisiva a la seva preservació al llarg del temps.

La tècnica de la pedra seca ha donat lloc a una gran varietat de creacions: marges, basses, recers, barraques de vinya i altres elements, contribuint a la diversitat i singularitat del paisatge.

Aquestes construccions estan documentades en zones properes des de la protohistòria; no obstant això, la seva proliferació a Cervelló es pot relacionar amb l'expansió de la viticultura a partir del segle XVIII.

L'ampliació del conreu de la vinya va provocar la necessitat d'obrir nous espais de cultiu, molts dels quals es trobaven en terrenys amb abundància de pedra calcària.

Amb l'augment de la població, aquestes terres van ser posades en producció, generant un excedent de pedra que es va aprofitar per a totes aquestes construccions populars. Les barraques no només es feien servir per a l'emmagatzematge d'eines; també al seu interior es conservava fresc el menjar i la beguda, i resultaven bons refugis per passar la nit, si calgués.

En algunes d'elles perduren elements que es podrien relacionar amb un costum apotropaic de protecció de les persones a les quals aquestes construccions servien d'aixopluc, com podria ser el "caramull", és a dir, la pedra que se situava al capdamunt de la capa de terra que cobria la volta de la barraca.

Bibliografia

COSTA SOLÉ, Roger (2019) «La pedra seca a Catalunya després del reconeixement de la UNESCO». Revista d'etnologia de Catalunya, 2019, Núm. 44, p. 229-236

GAUDIM CERVELLÓ (2022). Gaudim la pedra seca a Cervelló: guia de cabanes de pedra seca a Cervelló. Cervelló: Ajuntament de Cervelló.

Enllaços d'interès:

[Observatori del paisatge. Wikipedra. Construccions de pedra seca.](#)
[Codi: 24983.](#)

